

กฎกระทรวงการคลัง

ออกตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ

อากรมฤตก และการรับมฤตก

พุทธศักราช ๒๔๗๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
อากรมฤตกและการรับมฤตก พุทธศักราช ๒๔๗๖ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดทุกจังหวัด เป็น
พนักงานตีราคาประจำท้องที่จังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒. ให้สรรพากรจังหวัดทุกจังหวัด เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่ประจำท้องที่จังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๓. พนักงานตีราคาตามความในมาตรา ๑๕ และ
๓๖ นั้น คือ

(ก) ถ้าผู้มีอำนาจของผู้ตายอยู่ในราชอาณาจักร
พนักงานตีราคาประจำท้องที่อื่นเป็นที่ตั้งภูมิลำเนา
นั้น

(ข) ถ้าผู้มีอำนาจของผู้ตายอยู่นอกราชอาณาจักร
พนักงานตีราคาประจำท้องที่อื่นเป็นที่ตั้งภูมิลำเนา
ของผู้จัดการมฤตกหรือผู้แทน

เล่ม ๕๑ หน้า ๘๘๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๗๗

ข้อ ๔. พนักงานเก็บอากรตามความในมาตรา ๒๘ และ ๔๑ นั้น คือพนักงานเก็บอากร ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุในหนังสือแจ้งจำนวนเงินอากร

ข้อ ๕. อุทธรณ์การประเมินตามความในมาตรา ๔๓ นั้น ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อนำเสนออธิบดีกรมสรรพากร

หอรัษฎากรพิพัฒน์

กฏให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗

พระยามานวราชเสวี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง